

Załącznik nr 6 do uchwały nr 1/2007
Komisji Nadzoru Bankowego
z dnia 13 marca 2007 r.
(poz. 3)

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU RYZYKA WALUTOWEGO

Część I. Szczególne zasady wyznaczania pozycji

§ 1. Pierwotne pozycje w walutach obcych oraz pierwotne pozycje w złocie, zwane dalej łącznie walutowymi pozycjami pierwotnymi, oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do uchwały, przy czym:

- 1) przez instrumenty bazowe należy rozumieć poszczególne waluty obce oraz złoto, a także wszelkie inne instrumenty bazowe wyrażone w walucie obcej lub indeksowane do waluty obcej;
- 2) przez parametry cenowe należy rozumieć kursy walut obcych oraz cenę złota;
- 3) w rachunku pozycji pierwotnych uwzględnia się:
 - a) walutowe operacje bilansowe,
 - b) walutowe transakcje pozabilansowe,
 - c) operacje bilansowe i transakcje pozabilansowe, których instrument bazowy jest indeksowany do waluty obcej,
 - d) nieodwołalne gwarancje lub inne instrumenty o zbliżonym charakterze, jeżeli dla tych instrumentów istnieje duże prawdopodobieństwo, że zostaną uruchomione oraz że staną się nieodwołalne,
 - e) przyszłe koszty lub przychody walutowe w części zabezpieczonej przed ryzykiem walutowym.

§ 2. Bank może uznać wybrane walutowe pozycje pierwotne za pozycje o charakterze strukturalnym, które podlegają wyłączeniu z rachunku pozycji walutowych, przy czym:

- 1) walutowe pozycje pierwotne o charakterze strukturalnym rozumiane są jako długoterminowe salda bilansowe związane z posiadaniem i utrzymywaniem:
 - a) dotacji dla oddziałów zagranicznych banku oraz akcji i udziałów w podmiotach zależnych oraz stowarzyszonych w rozumieniu ustawy o rachunkowości, jeśli dotacje te oraz akcje i udziały pomniejszają fundusze własne banku,
 - b) pozycje mających na celu zabezpieczenie adekwatności kapitałowej banku przed ryzykiem walutowym – w szczególności zabezpieczenie przed ryzykiem walutowym denominowanych w walucie obcej elementów rachunku funduszy własnych;
- 2) przed wyłączeniem bank zawiadamia Komisję Nadzoru Bankowego o uznaniu walutowych pozycji pierwotnych za pozycje strukturalne, przedkładając:
 - a) informacje dotyczące rodzaju, wielkości i struktury walutowej tych pozycji,
 - b) uzasadnienie celowości zastosowania wyłączenia w kontekście ekspozycji na ryzyko walutowe.

§ 3. W przypadku zmian stanu faktycznego w stosunku do informacji wymienionych w § 2 pkt 2, bank zaprzestaje wyłączenia pozycji strukturalnych, chyba że uprzednio zawiadomi Komisję Nadzoru Bankowego, stosując odpowiednio przepisy § 2 pkt 2.

§ 4. Do rachunku pozycji pierwotnych wynikających z jednostek uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania, bank włącza pośrednie ekspozycje, jakie powstają wskutek zaangażowania w jednostki uczestnictwa instytucji zbiorowego inwestowania, uwzględniając ich rzeczywiste pozycje walutowe, przy czym:

- 1) bank może oprzeć się na informacjach uzyskanych od innych podmiotów na temat pozycji walutowych instytucji zbiorowego inwestowania, o ile dokonał weryfikacji prawidłowości sporządzania tych sprawozdań;
- 2) jeżeli bank nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w instytucji zbiorowego inwestowania, zakłada się, iż instytucja zbiorowego inwestowania dokonała lokat walutowych w maksymalnie dozwolonym dla siebie zakresie, a w odniesieniu do pozycji objętych portfelem handlowym, bank przy obliczaniu wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka walutowego uwzględnia maksymalny poziom ryzyka pośredniego, jakie wiąże się z utrzymywaniem pozycji poprzez instytucję zbiorowego inwestowania, w następujący sposób:
 - a) zakłada się proporcjonalne zwiększenie pozycji walutowych instytucji zbiorowego inwestowania aż do maksymalnej wartości ekspozycji względem bazowych składników lokat wynikających z uprawnień inwestycyjnych,
 - b) pozycję walutową instytucji zbiorowego inwestowania traktuje się jak pozycję w odrębnej walucie, przy czym jeśli znany jest znak pozycji walutowej instytucji zbiorowego inwestowania, długą pozycję pierwotną instytucji

zbiorowego inwestowania można dodać do sumy długich pozycji netto banku w poszczególnych walutach, a krótką pozycję pierwotną instytucji zbiorowego inwestowania można dodać do sumy krótkich pozycji netto banku w poszczególnych walutach – przed dokonaniem tych obliczeń nie zezwala się na wzajemną kompensację pozycji walutowej instytucji zbiorowego inwestowania i pozycji netto banku w poszczególnych walutach.

§ 5. Pozycje pierwotne w walutach obcych lub złocie mogą być dyskontowane do wartości bieżącej.

§ 6. Bank może dwie waluty uznać za silnie ze sobą skorelowane, jeżeli obliczone na podstawie dziennych kursów obowiązujących w ciągu poprzednich trzech lat prawdopodobieństwo, iż ewentualna strata poniesiona z tytułu utrzymania przeciwstawnych pozycji netto jednakowej wysokości w tych walutach nie przekroczy w ciągu następnych dziesięciu dni roboczych 4% wartości takiej pozycji dopasowanej (po przeliczeniu na walutę bilansową), wynosi 0,99.

§ 7. W przypadku określonym w § 6, w rachunku pozycji walutowej całkowitej bank uwzględnia pozycję niedopasowaną w walutach silnie ze sobą skorelowanych, wyznaczając ją jako bezwzględną wartość różnicy między długą pozycją netto w jednej z walut i krótką pozycją netto w drugiej z walut, oznaczając ją jako długą, gdy różnica jest dodatnia, lub krótką, gdy różnica jest ujemna.

§ 8. W przypadku walut objętych umową międzynarodową lub porozumieniem międzynarodowym ograniczającym maksymalne wahania kursów tych walut w stosunku do innych walut objętych porozumieniem, bank może uwzględniać w rachunku pozycji walutowej całkowitej pozycję niedopasowaną w tych walutach, wyznaczając ją jako bezwzględną wartość różnicy między sumą długich pozycji netto w tych walutach i sumą krótkich pozycji netto w tych walutach, oznaczając ją jako długą, gdy różnica jest dodatnia, lub krótką, gdy różnica jest ujemna.

§ 9. W przypadku walut państw członkowskich uczestniczących w drugim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej bank może uwzględniać w rachunku pozycji walutowej całkowitej pozycję niedopasowaną w tych walutach, wyznaczając ją jako bezwzględną wartość różnicy między sumą długich pozycji netto w tych walutach i sumą krótkich pozycji netto w tych walutach, oznaczając ją jako długą, gdy różnica jest dodatnia, lub krótką, gdy różnica jest ujemna.

§ 10. Jeżeli kurs utworzonej na mocy porozumień międzynarodowych rozliczeniowej waluty obcej lub jednostki rozliczeniowej jest ustalany w stosunku do koszyka wybranych walut obcych, to salda wyrażone w tej walucie lub jednostce rozliczeniowej można uwzględniać w rachunku walutowych pozycji pierwotnych odpowiednio po ich rozłożeniu na waluty składowe.

Część II. Obliczanie wymogu kapitałowego

ZASADY OGÓLNE

§ 11. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego oblicza się dla portfela bankowego i portfela handlowego łącznie, jako sumę:

- 1) wymogów kapitałowych obliczonych na podstawie § 12 – 14;
- 2) wymogu kapitałowego obliczonego metodą podstawową, określoną w § 15, metodą wartości zagrożonej, określoną w § 16, lub metodą mieszaną, określoną w § 17;
- 3) wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka walutowego w odniesieniu do jednostek uczestnictwa w instytucji zbiorowego inwestowania obliczonego jako 20% pozycji netto w każdej z tych jednostek.

§ 12. Jeżeli bank uznał dwie waluty za silnie ze sobą skorelowane, wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego w zakresie pozycji dopasowanej w tych walutach, wyznacza się jako 4% pozycji dopasowanej w tych walutach, równej mniejszej z kwot określonych jako długa pozycja netto w jednej z walut i krótka pozycja netto w drugiej z walut.

§ 13. W przypadku określonym w § 8, bank oblicza wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego w zakresie pozycji dopasowanej w tych walutach jako iloczyn pozycji dopasowanej w walutach objętych umową międzyrządową i 50% dopuszczalnej granicy wahań kursów walut, określonej w umowie, przy czym pozycję dopasowaną w tych walutach wyznacza się jako mniejszą z kwot określonych jako suma długich pozycji netto w tych walutach i suma krótkich pozycji netto w tych walutach.

§ 14. W przypadku określonym w § 9, bank oblicza wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego w zakresie pozycji dopasowanej w tych walutach jako iloczyn pozycji dopasowanej i 1,6%, przy czym pozycję dopasowaną w tych walutach wyznacza się jako mniejszą z kwot określonych jako suma długich pozycji netto w tych walutach i suma krótkich pozycji netto w tych walutach.

METODA PODSTAWOWA

§ 15. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego oblicza się metodą podstawową, jako:

- 1) 8% pozycji walutowej całkowitej – jeżeli pozycja walutowa całkowita przewyższa 2% funduszy własnych banku;
- 2) zero – jeżeli pozycja walutowa całkowita nie przewyższa 2% funduszy własnych banku.

METODA WARTOŚCI ZAGROŻONEJ

§ 16. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego oblicza się metodą wartości zagrożonej:

- 1) zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 19 do uchwały, przyjmując że parametrami cenowymi są kursy walutowe i cena złota;
- 2) wymóg kapitałowy oblicza się, z zastrzeżeniem § 1 – 10 niniejszego załącznika oraz § 16 załącznika nr 2 do uchwały, dla wszystkich walutowych pozycji pierwotnych.

METODA MIESZANA

§ 17. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego oblicza się metodą mieszaną, zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) bank określa zakres zastosowania metody wartości zagrożonej, poprzez wyodrębnienie walutowych pozycji pierwotnych objętych tą metodą;
- 2) wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego dla walutowych pozycji pierwotnych objętych metodą wartości zagrożonej oblicza się poprzez odpowiednie zastosowanie do tych pozycji metody wartości zagrożonej;
- 3) wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego dla walutowych pozycji pierwotnych nieobjętych metodą wartości zagrożonej oblicza się jako 8% kwoty obliczonej poprzez odpowiednie zastosowanie do tych pozycji zasad wyznaczania pozycji walutowej całkowitej;
- 4) wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych, o których mowa w pkt 2 i 3.